

Araştırma Makalesi/Research Article

KADINLARA UYGULANAN SOSYAL POLİTİKALARA YÖNELİK HALKIN ALGI VE TUTUMLARININ ARAŞTIRILMASI: BURDUR KENT MERKEZİ ÖRNEĞİ

INVESTIGATION OF PUBLIC PERCEPTIONS AND ATTITUDES TOWARDS THE SOCIAL POLICIES APPLIED TO WOMEN: THE CASE OF BURDUR URBAN CENTER

Azime ARISOY

Doktora Öğrencisi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü,
azimearisoy@hotmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-7136-558X>

Adem KORKMAZ

Prof. Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü, ademkorkmaz@mehmetakif.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-8209-9953>

Başvuru Tarihi/Application Date: 04.06.2018

Kabul Tarihi/Acceptance Date: 26.06.2018

DOI: 10.30798/makuiibf.430653

Öz

Araştırmada, devletin kadınlara yönelik uyguladığı sosyal politikalara dair; halkın farkındalık durumları, uygulanan bu politikaları yeterli bulma durumları ve devlete olan tutumları arasındaki ilişki araştırılmıştır. Çalışmada sosyal politika uygulamalarına yönelik halkın algı ve tutumları belirlemeye yönelik ölçek kullanılmıştır. Söz konusu ölçek ise; ilgili literatür ve kuramsal çerçeve taranarak oluşturulmuştur.

Burdur İli Kent Merkezinde ikamet etmekte olan 382 katılımcıdan oluşan örneklemeden elde edilen veriler SPSS 22 programıyla değerlendirilmiştir. Korelasyon ve regresyon analizleri yapılmıştır. Analiz sonucunda kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik halkın farkındalık düzeyi arttıkça uygulanan bu politikaları yeterli bulma düzeylerinin de arttığı görülmüştür. Halkın farkındalık düzeyi arttıkça devlete olan olumlu tutumun da arttığı görülmüştür. Kadınlara uygulanan sosyal politikaları yeterli bulma algısı ile devlete olan tutum arasında ilişki bulunmamıştır.

Anahtar kelimeler: Sosyal Politika, Kadınlara Yönelik Sosyal Politikalar, Sosyal Politika Algısı.

Abstract

Regarding the social policies applied by the government for women, in this study, the relationship between the awareness of the public, their attitudes towards the government and the sufficiency of these applied policies were investigated. A scale was used to determine the public perceptions and attitudes towards the social policy applications. The mentioned scale was obtained from related literature and theoretical framework.

The SPSS 22 program was used for the evaluation of data which was obtained from 382 participants who are residing in the city center of Burdur. The correlation and regression analyzes were performed. The results indicated that as the level of public awareness increased the applied social policies were found to be sufficient by them and also an increasing in terms of positive attitudes towards government was observed. However, no relationship was found between the perception for the sufficiency of the social policy applied to women and attitude towards the government.

Keywords: Social Policy, Social Policies Applied to Women, Social Policy Perception

GENİŞLETİLMİŞ ÖZET

Research Problem: The aim of this study; to determine the public knowledge and awareness situation about the social policies applied to women by government, to find out their perception of sufficiency for this issue and to investigate whether there is a relation between the perception of the sufficiency and positive attitudes towards the government.

Research Questions: Is there a positive correlation between public awareness and perception of sufficiency about the social policies applied to women?

Is there a positive correlation between public awareness about the social policies applied to women and positive attitude towards the government?

Is there a positive correlation between the perception of sufficiency about the social policies applied to women and the individual attitude towards the government?

Is there a positive effect of the awareness about the social policies applied to women on the positive attitude of individuals towards the government?

Is there a positive effect of the perception of sufficiency about the social policies applied to women on the positive attitude of individuals towards the government?

Literature Review: It is observed that various studies which include applied policies about on education, health, social security, working life and other social problems towards women have been performed in the literature. It is seen that Saniye Dedeoğlu mentioned about the social policies towards the women in her studies named as "Equality or Discrimination?" and "Social Government, Gender Equality and Women's Employment Policies in Turkey". It is observed that Süleyman Aydın mentioned about policies applied in the field of employment and social security for women in his paper named as "Women's Employment and Social Security Practices Towards to Women in Turkey". It is seen that Süleyman Karabıyık indicated the policies related with women's employment in Turkey in his study named as "Women's Employment in Turkey". However, it was not coincided with any study about the effect of the public awareness and perception of sufficiency about the social policies applied to women on the positive attitudes towards the government. In this framework, the knowledge and perception of sufficiency of public residing in Burdur about the social policies applied to women and the attitude towards the government have been investigated.

Methodology: This work composed of 18 years and older people residing in the city center of Burdur. This population was stratified according to gender and educational status and 382 samples were quantitatively surveyed. The survey included 12 questions about the applied policies to women in the field of education, health, working life, in participation to political decision-making mechanisms and in the case of violence. While questions have been formed, the current laws and regulations in our country and literature were benefited. The questions about whether they have any awareness on each social policy applied to women, whether these applications are found sufficient and whether it would affect their positive attitude to the government were asked to participants. The findings were analyzed by using the Statistical Package for Social Sciences (SPSS) for Windows 22.0 program at a confidence interval of 95% and a significance level of 5%. After the correlation analysis, regression analyzes were performed to determine the effect of the perception of sufficiency and awareness on the attitude towards the government.

Results and Conclusion: According to the obtained data, it was seen that as the level of awareness increased the perception of sufficiency about policies increased. As the awareness of the individuals increased, the attitudes towards the government also increased in the positive manner. However, it was not seen any relation between the perception of sufficiency about social policy applied to women and attitudes towards the government. In addition, it was concluded that being informed about the opportunities provided by the government in education, health and working life and beside the protection of women suffering from violence both economic, legal support and psycho-social well-being of women made an increment of positive attitudes of public towards the government. It is thought that to educate the public about the social policies applied by the government towards women in a widespread manner will be beneficial for increasing the positive attitude towards the government. It is thought that, in our country, the welfare services provided in a wide range such as social welfare, social services, social security, health, education, environment, accommodation etc. and the gender equality are taught in schools will affect the perception and attitudes of the people positively in the long term.

GİRİŞ

Sosyal politika, Sanayi Devrimi ile birlikte kapitalist düzen içinde emek ve sermaye arasındaki mücadeleyi, adaletsizliği barışçı yollarla sona erdirmek ve sistemin devamını sağlamaya yönelik politikalar olarak ortaya çıkmıştır. Günümüzde ise toplumsal sınıfların toplumsal yapı içinde uyumlu bir şekilde yer alması amacıyla toplumun tüm kesimlerinin sorunlarının çözümüne yönelik uygulanan politikalar bütünüdür (Serdar, 2014:3-5).

Toplumun ayakta kalması için değerler, kurumlar ve bireyler arasında bir bütünlüğün olması gerekmektedir. Ancak bu gerekliliğe rağmen toplumsal yapının uyumunu ve devamlılığını tehdit eden durumlar meydana gelebilmektedir. Değişen ve dönüşen diğer bir deyişle dinamik bir yapıya sahip olan toplum içerisinde toplumsal bütünlüğü bozan durumlar sosyal problem olarak değerlendirilmektedir. Sosyal problemler, toplumsal yapıda farklı etkiler yaratmakta ve yarattıkları bu etkilerle bir takım aksaklıkları da beraberinde getirmektedirler. Bir bütün olarak toplumsal yapı değerlendirildiğinde, sosyal problemlerin acil çözüm önerileri gerektiren patolojik durumlar olduğu anlaşılmaktadır.

Bir ülkenin gelişmişlik düzeyine her alanda (ekonomik, sosyal, kültürel, vb.) erişebilmesinin tek şartı, toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasıdır. Toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için toplumu oluşturan bireylerin ülke imkânlarından eşit olarak yararlanması gerekir. Dünyada ve ülkemizde toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için çalışmalar yürütülmektedir. Ülkemizde yapılan çalışmalarla kadının ilerlemesi ve güçlendirilmesi için kritik alanlar belirlenmiştir. Bu alanlar eğitim, sağlık, çalışma yaşamına katılım, siyaset ve karar alma mekanizmalarına katılım ve şiddettir. Devlet tarafından dezavantajlı gruplardan kadınların desteklenmesi, kadınlara pozitif ayrımcılık uygulanması, özel politikalarla korunması sosyal devlet olmanın gereğidir. Kadınların, toplum içerisinde çalışma yaşamına dâhil edilmesi, şiddete yönelik korunması, eğitim hakkını kullanması vb. durumlar çerçevesinde destek görmesi gerekmektedir. Sosyal politikalar çerçevesinde gerçekleştirilen bu uygulamaların yeterliliği ise politikaların olumlu sonuçlar doğurması noktasında belirgin unsurlardan biridir.

Sosyal politika uygulamalarına yönelik halkın algı ve tutumları belirlemeye yönelik ölçek ilgili literatür ve kuramsal çerçeve taranarak oluşturulmuştur. Araştırmada ülkemizde kadınlara yönelik eğitim, sağlık, istihdam, siyasete katılım, sosyal güvenlik, sosyal yardım, sosyal hizmet gibi konulara ilişkin temel göstergeler ile bazı kurum ve kuruluşların kadınların koşullarını iyileştirmeye yönelik olarak yürütmekte olduğu faaliyetlere yer verilmiştir.

Çalışmanın konusu; Türkiye’de refah devleti olmanın gereği olarak toplumda huzurun, barışın sağlanması, sosyal dengenin, toplumsal bütünleşmenin sağlanması ve sosyal gelişmenin sağlanması amacıyla kadınlara yönelik uygulanan sosyal yardım, sosyal hizmet ve sosyal güvenlik politikalarına yönelik halkın farkındalık durumları, uygulanan bu politikaları yeterli bulma algıları ve devlete olan tutumlarının araştırılmasıdır. Çalışmanın amacı; devletin kadınlara uyguladığı politikaların halk tarafından ne kadar bilindiğinin, halkın devletin uyguladığı bu sosyal politikaları ne derecede yeterli gördüğünün belirlenmesi ve devletin uyguladığı sosyal politikalara yönelik halkın farkında olma durumları ve yeterli bulma düzeyleriyle devlete olan tutumları arasında ilişki olup olmadığının araştırılmasıdır. Refah devletlerinde, kadınlara sosyal refah, sosyal hizmetler, sosyal güvenlik, sağlık, eğitim, çevre, konut gibi geniş bir yelpazede refah hizmetleri sunulmaktadır. Sosyal politikaların çağın gereklerine ve halkın ihtiyaçlarına paralel rasyonel sunulabilmesi için; halkın uygulanan bu politikalara yönelik algı ve tutumlarının belirlenmesi önem arz etmektedir.

Literatür taramasında; kadınlara yönelik eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, çalışma hayatı ve kadınların toplumsal diğer sorunlarıyla ilgili uygulanan politikaların yer aldığı çeşitli çalışmalar yapıldığı görülmektedir. Bu çalışmalardan; Saniye Dedeoğlu’nun “Eşitlik mi Ayrımcılık mı? Türkiye’de Sosyal Devlet, Cinsiyet Eşitliği Politikaları ve Kadın İstihdamı” adlı çalışmasında kadına yönelik sosyal politikalara yer verdiği görülmektedir (Dedeoğlu,2009: 41-54). Süleyman Aydın’ın “Türkiye’de Kadın İstihdamı ve Kadına Dair Sosyal Güvenlik Uygulamaları” adlı çalışmasında kadınlara istihdam alanında ve sosyal güvenlik alanında

uygulanan politikalara yer verdiği görülmektedir (Aydın,2016:243-258). Süleyman Karabıyık'ın "Türkiye'de Kadın İstihdamı" adlı çalışmasında Türkiye'de kadınların istihdamlarıyla ilgili politikalara yer verdiği görülmektedir (Karabıyık,2012:231-260). Ancak kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik halkın farkındalık düzeylerinin ve uygulanan bu politikaları yeterli bulma algılarının devlete olumlu tutumlarını etkilemesi üzerine çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çerçevede çalışmada Burdur İlinde yaşayan halkın kadınlara yönelik uygulanan sosyal politikalarla ilgili bilgi düzeyleri, uygulanan bu politikaları yeterli bulma düzeyleri ve bu politikalar çerçevesinde devlete olan tutumlarının ne yönde olduğu araştırılmıştır.

1. SOSYAL POLİTİKA KAVRAMI

Alman bilim dilinden dilimize geçmiş olan "Sosyal Politika" (Sozial Politik) terimi Yunancada Demokratik Devlet anlamında olan "Politika" kelimesiyle Latince de arkadaş, ortak anlamındaki "Socius" kelimelerinin bir araya gelmesinden meydana gelmiş terimdir (Andaç,2014:12). Sosyal politika, 19 yüzyılda Sanayi Devrimi'yle birlikte Batı Avrupa'da sermaye sahiplerinin zenginleşmesi sonucunda, zenginliği yaratan ama yaratıkları zenginlikten adil payı alamayan emek sahiplerinin sermaye sahipleriyle çatışmasını ortadan kaldırmak için ortaya çıkmış, yoksulluğu ve toplumsal dengesizliği önlemeyi, sürdürülebilir bir toplumsal yaşam oluşturulmasını amaçlamıştır (Serdar,2014:1).

Sosyal politikanın bileşenlerini eğitim, konut, sosyal yardım, sağlık, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal sigorta, çalışma hayatını düzenleyen yaptırımlar ve uygulamalar gibi kapsamı çok geniş konular oluşturmaktadır. Sosyal politika özellikle bakıma ve yardıma ihtiyacı olan bireyler için sosyal eşitliği sağlayarak, sosyal adaletin temini için toplumda dezavantajlı durumda olan ve özel politika ile korunması gereken kesimleri korumak için devletin bulunduğu girişimlerin bütününe ifade etmektedir (İçağasıoğlu Çoban; Özbesler,2009: 33).

Sosyal politikanın amacı, çeşitli risklere karşı toplumda zayıf kesimin korunmasıdır. Sosyal koruma sistemleri de bu amaçla oluşturulmuştur. Toplumun ekonomik ve kültürel kaynaklarını adil dağılımını sağlamayı amaçlamaktadır (Aysoy, 2006: 33). Sosyal devlet olmanın gereği olarak, toplumda sosyal barışı ve sosyal adaleti, sosyal refahı, toplumda sosyal bütünleşmeyi sağlayarak sosyal gelişmişliği sağlamaktır (Andaç, 2014: 14). Toplum içinde dezavantajlı durumda olan grupların korunması, sosyal adaletin, sosyal refahın, sosyal bütünleşmenin sağlanması, sosyal barışın sağlanması ve sonuç olarak sosyal gelişmenin sağlanmasıdır. Toplumsal yapı içinde dezavantajlı gruplardan biri de kadınlardır. Kadınların toplumsal yapı içinde korunmalarına yönelik refah devleti olmanın gereği uygulanan politikalara yer verilecektir.

2. SOSYAL POLİTİKALAR ÇERÇEVESİNDE KADINLARA YÖNELİK UYGULAMALAR

2.1. Eğitim

Günümüzde, ülkemizde yapılan yasal düzenlemelerin tümünde, fırsat eşitliği ilke olarak kabul edilip kadın ve erkek ayrımı yapılmaksızın tüm ülke vatandaşlarının eğitilmesi koşuluna rağmen, ataerkil toplum yapısı nedeniyle kadınların eğitim olanaklarından yeterince yararlanamadıkları gözlenmektedir (Ağaoğlu, 2006, s.107).

4. Dünya Kadın Konferansı'nda kadının statüsünün yükseltilmesi için belirlenen 12 kritik alandan biri "Kadının Eğitimi" dir. Ülkemizde okuma-yazma bilmeyenler nüfusun % 3.4' ünü oluşturmaktadır. Ülkemizde eğitim alanında yapılan çalışmalarla kadın okuryazarlığının %100 olması hedeflenmektedir. Okuryazarlık oranında geçmiş yıllara oranla artışa rağmen 2016 yılı Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sisteminin verilerine göre okuma yazma bilmeyen kişi sayısı 2.428.432'dir. Okuma yazma bilmeyenlerin 2.032.294'ü kadındır.

Ülkedeki tüm bireylerin eğitim imkânından yararlanması için, yoksul ailelerin çocuklarına yatılı eğitim hizmetleri verilmektedir ayrıca yoksul ailelerin ilköğretim kurumlarının 6, 7, 8. sınıflarında, genel ve mesleki teknik orta öğretim kurumlarında okuyan çocuklarına burs verilmektedir. Bursluluk Hizmetleri ve

Sosyal Riski Azaltma Projesiyle “Şartlı Eğitim Yardımı” uygulaması yürütülmektedir. Şartlı Eğitim Yardımının ödemesinin; kadının aile içindeki konumunun güçlendirilmesi amacıyla annelere yapılması sağlanmaktadır.

Sivil toplum kuruluşları, özel sektör ve uluslararası kuruluşlarla işbirliğiyle yürütülen Temel Eğitime Destek Projesi” gibi projeler ve “Kardelenler”, “Baba Beni Okula Gönder”, “Haydi Kızlar Okula” gibi kampanyalarla kız öğrencilerin okula devam oranlarının yükseltilmesi, okuldan ayrılmış olan kadınlara ve kız çocuklarının eğitim almalarının sağlanması hedeflenmektedir. Hayat boyu eğitim yaklaşımından hareketle “Aile Eğitimi Kurs Programı” ülke genelinde uygulanmaya konulmuştur. Ayrıca 2008 yılında kadınların “okuryazar” oranının artırılması için “Ana Kız Okuldayız Okuma Yazma Kampanyası” başlatılmıştır.

2.2. Sağlık

İnsanoğlu doğumundan ölümüne kadar hayatının her aşamasında bazı değişiklikleri yaşamaktadır. Özellikle kadınlar, kadın olmanın getirdiği fizyolojik farklılıkları yaşamaktadırlar. Bu fizyolojik farklılıkların süreci neredeyse bir ömür boyu sürmektedir. Günümüzde kadın sağlığı gerek kadının kendi riskli davranışları gerekse de yaşadığı sosyal çevrede maruz kaldığı birtakım faktörler nedeniyle tehdit altındadır. Yaşamının her döneminde bazı hastalıklarla karşılaşması açısından şanssız bir yaradılışa sahip olan kadınlar başta sağlık imkânları ve diğer imkânlardan yararlanma bakımından da şanssız bir varlıktır (Aydoğan ve diğ., 2013, s.7).

Ülkemizde Sağlıkta Dönüşüm Programı ile birlikte Aile Hekimliği uygulamasına geçilmiş olup, Toplum Sağlığı Merkezleri ve Aile Sağlığı Merkezleri bünyesinde hizmet veren Ana Çocuk Sağlığı Aile Planlaması Merkezlerinde üreme sağlığı ve aile planlaması hizmetleri ücretsiz olarak sunulmaktadır. Bunun yanında işsizliğin ve yoksulluğun yaygın olarak görüldüğü bölgelerde kadınların sağlık kuruluşlarında gebelik kontrollerini yaptırmalarını sağlamak amacıyla şartlı sağlık yardımları yapılmaktadır. Gebe kadının doğumunu hastanede gerçekleştirmesini sağlamak amacıyla şartlı sağlık yardımlarında ayrıca doğum yardımı yapılmaktadır.

2.3. Çalışma Yaşamında Koruma

Günümüzde yasaların eşitlikçi yapıda olmasına rağmen; kadınların işgücü piyasasına girişini kolaylaştıracak mekanizmanın yeterli olmaması kadınların işgücüne katılımının düşük kalmasına sebep olmaktadır. Ülkemizde kadın istihdamı işgücü piyasasının çözümlenmesi gereken temel sorunlarından biridir.

TÜİK 2016 yılı verilerine göre; kadınların işgücüne katılımı oranı %29,5’e yükselmiştir. Ülkemizde 2016 yılında işgücü piyasasına katılan kadınların %45,8’i hizmet sektöründe, %14,9’u sanayi sektöründe, %39,3’ü ise tarım sektöründe çalışmaktadır. İstihdam edilen kadınların %54,2’sinin sosyal güvencesi bulunmamaktadır. Sosyal güvencesi olmadan çalışanların %58,6’sı ücretsiz aile işçisi olan kadınlardan oluşmaktadır. Yevmiyeli ya da ücretli olarak çalışan kadınların %23’ü, kendi namına çalışan kadınların %89,6’sı, işveren kadınların ise %19,4’ü sosyal güvenceden yoksun çalışmaktadır.

633 Sayılı KHK’nin 9. Maddesinde; kadınların kültür, sağlık, çalışma ve güvenlikle ilgili alanlarda karar mekanizmasına katılmalarını arttırmaya ve ilerlemelerini sağlamaya yönelik çalışmalar yapılması Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü’nün görevi olarak tanımlanmıştır. Ayrıca kadına karşı cinsiyet ayrımcılığının önlenmesi, toplumsal statüsünün ve kadının insan haklarının korunup geliştirilmesi de görevleri arasında sayılmıştır(Altunok, 2014: 95).

İşgücü piyasasına kadınların katılımını arttırmak için uygulanan politikalar arasında; istihdam yaratma politikaları, işe yerleştirme ve danışmanlık hizmetleri, vasıflı işgücü yetiştirme programları yer almaktadır. Bunun yanında okul eğitimleri sonrası işgücü piyasasına katılımında zorluklarla karşılaşan gençlere iş deneyimi kazandıran programlar, girişimciliğin özendirilmesi, yoğun işsizliğin yaşandığı

bölgelerde işyerlerine mali destek sağlanması gibi tedbirler yer almaktadır (Uyar Bozdağlıoğlu, 2008: 60). 2016 yılında İŞKUR tarafından düzenlenen programlara ve kurslara katılanların verileri incelendiğinde katılımcıların %61'inin 15- 29 yaş aralığında olduğu, %51'inin kadın katılımcılardan oluştuğu görülmektedir (İŞKUR, 2017: 43).

Sosyal yardımlarla desteklenen ailelerdeki kadınlardan çalışabilecek olanların istihdamlarının artırılması, yardıma muhtaçlık hallerinin düzeltilebilmesi için ailedeki kadınların işgücü piyasasına katılmaları için kolaylıklar sağlanması için amacıyla eğitim ve danışmanlık hizmeti verilmesi, İŞKUR yönlendirmeleri ve girişimcilik teşvikleriyle desteklenmelerini içeren uygulama önerileri hazırlanmış 2013 yılı Faaliyet raporunda yer verilmiştir (Altunok, 2014: 97).

Türkiye'de kadın istihdamını arttırmak için etkili bir politika da; ilk defa çalışma hayatına katılacak olan bir kadını çalıştırmak isteyen işverene vergi indirimi sağlanmasıdır. 19-20 yaş aralığındaki genç çalışanları kapsayan bu vergi teşviki, üç yıl boyunca sağlanmaktadır. Kadın istihdamının artırılmasını hedefleyen 2017 yılında yapılan düzenlemeyle çalışmakta olan annelerin 0-6 yaş grubundaki torunlarına bakan büyükanneye ayda 425 TL bakım ücreti verilmesi sağlanarak kadınların çalışma hayatında kalmalarına katkı sağlanmıştır (Özmen,2017:9)

Kadının gebelik, analık hallerinde korunmaları, gece dönemlerinde çalıştırılmaları, ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırılmamaları mevzuatta ayrıca düzenlenmiştir. Gece çalıştırılacak kadınların çalışmaya başlamadan evvel ve gece postasında çalışmaya devam ettiği sürece düzenli aralıklarla gece postasında çalışabileceklerine dair sağlık raporu alınması yönetmelikle zorunlu kılınmıştır (madde:7) (24.07.2013 tarih ve 28717 sayılı “Kadın Çalışanların Gece Postalarında Çalıştırılma Koşulları Hakkında Yönetmelik).

Gece döneminde çalıştırılan kadınların çalıştıkları işyeri belediye sınırları dışında olan işyerlerinin ve belediye sınırları içinde olup da posta değişim saatlerinde ulaşım güçlüğü bulunan işyerlerinin işvereni, kadın işçileri ikametgâhlarına yakın yerden işyerlerine veya işyerlerinden ikametgâhlarına ulaşımını uygun bir araçla sağlamakla yükümlüdür. Belediye sınırları içinde olup gece postası başlama ve bitiş saatlerinde toplu taşıma araçlarıyla kadın çalışanın ikameti ile işyeri arasında ulaşım sorunu yaşanan yerler ve işyeri belediye sınırları dışında olan işverenlere kadın çalışanların gece postasında işyerine gidiş ve dönüşlerini uygun bir araçla sağlama yükümlülüğü getirilmiştir (24.07.2013 tarih ve 28717 sayılı “Kadın Çalışanların Gece Postalarında Çalıştırılma Koşulları Hakkında Yönetmelik, madde:6)

14.07.2004 tarih ve 25522 sayılı Resmi Gazete' de yayınlanan “Gebe veya Emziren Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Yönetmelik” e göre; medeni hallerine ve yaşlarına bakılmaksızın 100- 150 kadın işçinin çalıştığı işyerinde, 1 yaşından küçük çocukların emzirilebilmeleri, bakılabilmeleri için işyerine en fazla 250 metre mesafede, işyerinden ayrı veya işyerinde olmak üzere işveren tarafından emzirme odasının bulundurulması zorunlu kılınmıştır. Eğer işyerinde çalışan kadın işçi sayısı, yaşlarına ve medeni hallerine bakılmaksızın, toplamda 150 işçiden fazla ise; işveren işyerinde ya da işyerine en fazla 250 metre mesafede 0-6 yaş çocukların bakımı ve emziren çalışanların çocuklarını emzirmelerini sağlamak için yurt kurmakla sorumlu tutulmuştur (Bacak, Yiğit,2007:18).

İşveren, Gebeliğini sağlık kurumlarından alınan belge ile işverenine bildiren kadın çalışanın işyerinde çalışma süresinin, maruz kalacağı biyolojik, fiziksel ve kimyasal etkenlerden korunmasının değerlendirilmesi ve gerekli tedbirlerin alınmasından sorumlu kılınmıştır (Gebe veya Emziren Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Yönetmelik, 6. Madde).

Çalışan gebe kadınların doğumdan önce 8 hafta, çoğul gebeliklerde ise doğumdan önce 10 hafta önceki sürede çalıştırılmaması, doğum yaptıkları tarihten itibaren 8 haftalık sürede çalıştırılmamaları esastır. Ancak hekimin uygun görmesi halinde gebe işçi isterse doğumdan önceki 3 haftaya kadar çalışabilmektedir. Gebe kadın doğuma 3 hafta kalana kadar çalışmayı tercih etmesi durumunda kullanmadığı doğum öncesi ücretli izin hakkı doğum sonrası kullanılacak ücretsiz izin hakkına ekleneceği İş Kanununun 74/1. Maddesi ile kanuni güvence altına alınmıştır (Bacak, Yiğit,2007: 14).

2.4. Politik Karar Alma Mekanizmalarına Katılım

Kadınlara verilen oy hakkı, seçme seçilme hakkı, yasalarda var olan eşitlikçi düzenlemelere rağmen kadınlar siyasal yaşama katılımında erkeklerle eşit düzeyde değildir. Dünyanın çeşitli ülkelerinde kadınların siyasal yaşama katılımlarını sağlayacak destek politikaları oluşturulmakta, uluslararası sözleşmelerle “cinsler arası eşitlik-pozitif ayrımcılık-özel önlemler” gibi kavramlar ulusal hukuk düzenlemelerine aktarılmaya çalışılmaktadır.

Tablo 1. Türkiye’de Kadın Milletvekilleri Oranları

Seçim Yılı	Parlamentodaki Milletvekili Sayısı	Kadın Milletvekili Sayısı	Kadın Oranı %	Seçim Yılı	Parlamentodaki Milletvekili Sayısı	Kadın Milletvekili Sayısı	Kadın Oranı %
1935	395	18	4.6	1999	550	22	4.2
1943	435	16	3.7	2002	550	24	4.4
1950	487	3	0.6	2007	550	50	9.1
1957	610	8	1.3	2011	550	79	14.3
1965	450	8	1.8	2015(7 Haziran)	550	97	17.6
1973	450	6	13.3	2015(1 Kasım)	550	81	14.7
1991	450	8	1.8				

Kaynak: TBMM milletvekillerinin cinsiyetlere göre dağılımı, www.kadininstatusu.gov.tr, Erişim Tarihi: 28.12.2017.

Anayasamızın ilgili maddelerinde (67, 68,70, 25, 26, 28, 29, 33, 34) ki hakların bütün vatandaşlara tanınması ve sivil toplum kuruluşlarının kadınların siyasal hayata katılımları ve meclisteki temsil oranları konusunda yaptıkları kampanyaların duyarlılık arttırdığı, artan duyarlılığın TBMM’ne yansıdığı tablodaki rakamlardan görülmektedir. Kadınların bu başarısının, gelecekte daha da artması için çalışmalar devam etmektedir.

2.5. Şiddete Karşı Koruma

Ülkemizde aile içinde kadına yönelik şiddet 1980’lerde gündeme gelmeye başlamıştır. 1990’larda sorun ile mücadele etmek için kurumsallaşmalar başlamıştır. 2000’li yıllarda konuyla ilgili çalışmalar hız kazanmıştır.

Kadına şiddete karşı mücadele amacıyla yürütülen çalışmaların sorunluluğunu devlet üstlenmiş durumdadır ve ilgili tüm taraflarla işbirliği sağlanmıştır. Ülkemizde uluslararası mevzuata uygun olarak kadına yönelik şiddetin önlenmesi ve mağdurların korunması için her alanda idari ve yasal önlemler olarak topyekûn mücadele edilmektedir (Kadın Statüsü Genel Müdürlüğü, 2012, s. 13).

Kadın konuk evleri, cinsel, fiziksel, ekonomik ya da duygusal şiddete maruz kalmış ya da maruz kalma riski taşımakta olan kadınların varsa çocuklarıyla beraber, güven içinde yaşayabildikleri, şiddetten uzaklaştırılarak ihtiyaçlarının karşılandığı, gereksinin duydukları hizmetlerden faydalanabildikleri yatılı olarak hizmet sunan sosyal hizmet kuruluşlarıdır. Kadına yönelik şiddeti önleme hizmetleri Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, uluslararası sözleşmeler ve kalkınma planlarının öngördüğü yükümlülüklerini ve görevlerini ağırlıklı olarak kadın konuk evleri ile vermektedir. Kadın konuk evlerinde, kadınlara psikolojik destek hizmeti, hukuksal rehberlik ve danışma hizmeti, iş ve meslek edinmeleri için gerekli tedbirlerin alınması ve mağdur olan kadının ailesine yönelik psiko- destek hizmeti verilmektedir. Kadın konuk evlerinde misafir edilen kadının ailesiyle ya da eşiyle tekrar bir araya gelmeyi tercih etmesi halinde; Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlükleri, aile danışma merkezleri ve toplum merkezleri işbirliği içinde ailenin şiddetten uzak bir ortam haline gelmesi ve varsa çocukların şiddet olmayan sağlıklı bir ortamda yaşamlarını sürdürmeleri için sağlıklı aile ilişkilerinin kurulması için ekip çalışmaları yapılmaktadır. Şiddete maruz

kalmış kadınların yaşadıkları travma sonucunda ortaya çıkan korku, umutsuzluk, suçluluk, kendini değersiz hissetme, utanç gibi duygularla baş etmeleri, kendilerine öz saygılarının ve öz güvenlerinin yeniden kazandırılması, ileriki yaşamlarında sağlıklı tercihler yapabilmelerine yönelik psikolojik destek sağlanmaktadır (Atasü Topçuoğlu, vd., 2013:63).

“08.03.2012 tarih ve 6284 sayılı Ailenin korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun”un 3. Maddesi gereği şiddet mağduru kadınların ve varsa beraberindeki çocuklarının kadın konuk evlerinde barınması, geçici maddi yardım yapılması, hukuki destek sağlanması, mesleki rehberlik ve danışmanlık hizmeti verilmesi, psiko- sosyal destek hizmetlerinden faydalandırılmaları sağlanmaktadır. Şiddet mağduru kadının hayati tehlikesi bulunması halinde geçici koruma altına alınması sağlanmaktadır. Şiddet gören kadının varsa beraberindeki çocuğun kreş imkanlarından faydalandırılması sağlanmaktadır. Şiddet mağduru kadın çalışıyor ise çocuğu 2 ay, çalışmıyor ise kadının çalışma hayatına katılımını desteklemek amacıyla 4 ay çocuğunun kreş imkanlarından faydalandırılması sağlanmaktadır (6284 sayılı Ailenin korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun, Madde:3)

Konukevi, şiddete uğrayan kadınların uğradıkları cinsel, fiziksel, duygusal, ekonomik ya da sözlü istismara karşı korunmaları, psiko- sosyal ve ekonomik problemlerinin çözüme kavuşturulması, güçlendirilmeleri ve bu süreçte varsa beraberindeki çocuklarıyla birlikte gereksinimleri karşılanarak geçici bir süre konuk edildikleri yatılı sosyal hizmet kuruluşlarıdır (madde:3/ğ). Koruma altına alınan şiddet mağduru bireyle beraber kalan çocuğunu da var ise çocuğun kreş imkânlarından yararlandırılması sağlanmaktadır (madde:22), (29656 Sayılı Şiddeti Önleme ve İzleme Merkezleri Hakkında Yönetmelik).

3. YÖNTEM

3.1. Çalışmanın Amacı

Bu çalışmada amaç; kadınlara yönelik sosyal yardım, sosyal hizmet ve sosyal güvenlik uygulamalarının halk tarafından ne kadar bilindiğinin, halkın devletin uyguladığı bu politikaları ne derecede yeterli gördüğünün belirlenmesi ayrıca devletin uyguladığı sosyal politikalara yönelik halkın farkında olma durumları ve yeterli bulma algıları ile devlete olan tutumları arasında ilişkinin ortaya konulmasıdır.

3.2. Veri Toplama Aracı

Çalışmada veri toplama aracı olarak sosyal politika uygulamalarına yönelik halkın algı ve tutumları belirlemeye yönelik ölçek kullanılmıştır. Devletin uyguladığı politikaları açıklayan her bir anket sorusunu ankete katılan bireylerin bilip bilmediğini ölçmek için “farkındalık” sütununda yer alan “evet biliyorum”, “Hayır Bilmiyorum” sıklarına yer verilmiştir. Uygulanan her bir politikayı katılımcıların yeterli bulup bulmadıkların ölçmek için “yeterlilik algısı” sütununda; “Bu uygulamayı yeterli buluyor musunuz?” sorusuna yanıt olarak “Yetersiz”, “Kısmen Yeterli” ve “Yeterli” sıklarına yer verilmiştir. Devlete olumlu tutumu ölçmek için ise; “Bu uygulama devlete olan tutumunuzu etkiler mi?” sorusuna yanıt olarak ; “Etkilemez”, “Kısmen etkiler”, “Etkiler” sıklarına yer verilmiştir. Örneğin; katılımcılara; “Şiddet gören kadınlara Barolardan ücretsiz avukatlık hizmeti sağlanmaktadır. Bu sosyal politika uygulamasını biliyor musunuz?, Bu sosyal politika uygulaması sizce yeterli mi?, Bu uygulama devlete olan tutumunuzu etkiler mi? Şeklinde soru yöneltilmiş ve uygulanan her bir politikayı bilip bilmediğinin, yeterli bulup bulmadığının, devlete olan tutumunu etkileyip etkilemediğinin yanıtı aranmıştır.

Sosyal politika uygulamalarına yönelik halkın algı ve tutumları belirlemeye yönelik ölçek, ilgili literatür ve kuramsal çerçeve taranarak oluşturulmuştur. Anket sorularının hazırlanmasında; Kadın Çalışanların Gece Postalarında Çalıştırılma Koşulları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”, 6284 Sayılı “Ailenin korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun”, “Sosyal ve Ekonomik Destek Hizmetleri Hakkında Yönetmelik”, 4857 sayılı “İş Kanunu”, 29656 Sayılı “Şiddeti Önleme ve İzleme Merkezleri Hakkında Yönetmelik”, 28737 sayılı “Gebe veya Emziren Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Yönetmelik” ten yararlanılmıştır. Bunun yanında Taş ve Akyol(2005) “Türkiye’de Çalışma Hayatında, Hukuksal Olarak Kadınlara Sağlanan

Avantajlar ve Yansımaları” adlı çalışmalarından ayrıca Akyıldız ve Korkmaz’ın (2014) “ İş ve Sosyal Sigortalar Hukuku” eserinden faydalanılmıştır.

Ölçeğe ilişkin iç tutarlılık katsayısı 0,887 hesaplanmıştır. Güvenirlik katsayısı (Cronbach’s Alpha) 0,60 ve üzeri güvenilir kabul edilmektedir (Özdamar, 2004:623). Bilgi maddeleri 0-hayır bilmiyorum, 1-evet biliyorum olarak; yeterlik maddeleri 1. Yetersiz, 2.Kısmen Yeterli, 3. Yeterli olarak; devlete olan tutuma etkisi maddeleri 1. Etkilemez, 2. Kısmen Etkiler, 3. Etkiler olarak puanlanmaktadır. Alt bölümlere ait bilgi puanları toplam puan, yeterlik maddeleri ve devlete olan tutuma etki puanları aritmetik ortalama alınarak hesaplanmaktadır.

3.3. Araştırma Hipotezleri

Çalışmada, aşağıda yer alan hipotezler test edilmiştir;

H₁: Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik farkındalık durumu ile sosyal politika uygulamalarını yeterli bulma durumu arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki vardır.

H₂:Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik farkındalık durumu ile bireylerin devlete olumlu tutumu arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki vardır.

H₃: Kadınlara yönelik sosyal politika uygulamalarını yeterli bulma durumu ile bireylerin devlete olumlu tutumu arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki vardır.

H₄: Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik farkındalık durumunun bireylerin devlete olumlu tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı etkisi vardır.

H₅: Kadınlara yönelik sosyal politika uygulamalarını yeterli bulma algısının bireylerin devlete olumlu tutumu üzerinde pozitif yönlü anlamlı etkisi vardır.

3.4. Evren ve Örneklem

Çalışmanın evrenini Burdur İli Kent Merkezinde ikamet etmekte olan 18 ve üzeri yaştaki halk oluşturmakta olup cinsiyet ve eğitim durumlarına göre dağılımı aşağıda tabloda verilmiştir.

Tablo 2 . Burdur Merkez Nüfusu Cinsiyet ve Eğitim Durumuna Göre Dağılımı

	İlkokul	Ortaokul	Lise	Yüksekokul ve Fakülte	Yüksek Lisans ve Doktora	Toplam
Kadın	14502	6065	9225	5963	430	36185
Erkek	9455	8508	10830	7857	727	37377
Toplam	23957	14573	20055	13820	1157	73562

Kaynak: <https://biruni.tuik.gov.tr/medas/?kn=130&locale=tr>

Burdur ilinin TÜİK verilerine göre nüfusu 73562’dir. Örneklem formülü kullanılarak homojen bir yapıda olmayan bu evren için % 95 güven aralığında, \pm % 5 örnekleme hatası ile gerekli örneklem büyüklüğü $n = 73562 (1,96)^2 (0,5) (0,5) / (0,5)^2 (73562-1) + (1,96)^2 (0,5) (0,5) = 382$ olarak hesaplanmıştır (Salant ve Dillman, 1994, s. 55). Bu örneklem ilgili nüfusun eğitim ve cinsiyet özellikleri dikkate alınarak belirlenmiştir. Hesaplanan örneklem sayısı Burdur İli kent merkezinde ikamet etmekte olan nüfusun eğitim oranları ve cinsiyete göre oransal olarak tabakalandırılarak hesaplanmıştır.

Tablo 3. Burdur Merkez Nüfusu Cinsiyet ve Eğitim Durumu Yüzdeleri

	İlkokul	Ortaokul	Lise	Yüksekokul ve Fakülte	Yüksek Lisans ve Doktora	Toplam
Kadın	%19.7	%8.2	%12.5	%8.1	%0.6	%49.1
Erkek	%12.9	%11.6	%14.7	%10.7	%1	%50.9
Toplam	%32.6	%19.8	%27.2	%18.8	%1.6	%100

Kaynak: <https://biruni.tuik.gov.tr/medas/?kn=130&locale=tr>

Nüfus ve ilgili tabakalama dikkate alındığında 382 kişiye anket yapılması gerektiği ortaya konmuştur. Bu araştırma kapsamında 550 kişiye ulaşılmıştır. Ancak ilgili tabakalamayı yakalamak adına verilerin bazı anketler analiz dışında bırakılmıştır. Ayrıca anketlerin içerisindeki güvenilirlik sorularına göre, güvenilir olmayan anketler, hatalı doldurulan anketler ve uç değer olarak görülen anketler analiz dışında bırakılmıştır. Bu duruma göre 382 kişi bu çalışmanın örneklemini oluşturmaktadır.

Tablo 4. Burdur Merkez Nüfusu Cinsiyet –Eğitim Durumuna Göre Hedeflenen Tabakalı Örneklem Sayıları

	İlkokul	Ortaokul	Lise	Yüksekokul ve Fakülte	Yüksek Lisans ve Doktora	Toplam
Kadın	76	31	48	31	2	188
Erkek	49	44	56	41	4	194
Toplam	125	75	104	72	6	382

3.5. Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırma Burdur İli Kent Merkezde ikamet etmekte olan seçmenlerden örneklem sayısı ankete katılan seçmenlerin görüşleriyle ve ankette yer alan sorularla sınırlıdır. Araştırmaya katılan bireylerin anket sorularına samimi ve içten cevap verip vermediklerinin tespit edilememesi sınırlılıklarımızdandır. Ayrıca örneklemden de anlaşıldığı üzere eğitim durumları lise ve daha aşağı olan katılımcıların ağırlıkta olduğu görülmektedir. Bu nedenle anketteki ifadelerin ve cevaplandırma biçimlerinin anlaşılıp anlaşılmaması durumu da bir kısıtlılıktır. Ancak bu sınırlılığı mümkün olduğunca bertaraf etmek için anketler yüz yüze gerçekleştirilmiştir.

3.6. Bulgular

Çalışmada katılımcıların devletin kadınlara uyguladığı sosyal politikalara yönelik farkındalık düzeyleri, uygulanan bu politikaları yeterli bulma düzeyleri ve devlete olan tutum düzeylerinin ortalamaları alınmıştır.

Tablo 5. Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Farkındalık ve Yeterlilik Algı Puan Ortalamaları

Değişkenler	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Farkındalık	382	.00	12,00	6,9634	4,00573
Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Yeterlilik Algısı	382	1,00	3,00	1,9976	,55934

Farkındalıkla alakalı 12 farklı uygulamaya dair farkındalıklarının olup olmadığı belirlenmeye çalışılmıştır. İlgili 12 uygulamaya yönelik hiç farkındalığı olmayanlara 0 etiketi verilmiş, farkındalığı olanlara da 1 etiketi verilmiştir. Bu yüzden 12 uygulamaya da farkındalığı olan kişiler 12,00 puan almış, hiçbir uygulamaya yönelik farkındalığı olmayan kişiler de 0 puan almışlardır. Bu bağlamda kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik farkındalık ortalaması olan 6,96'dır. Bu bulguya dayanarak 6,97'den daha düşük puana sahip olanlara düşük farkındalık değeri olarak 1; 6,97 ve daha yüksek puana sahip olanlara yüksek farkındalık olarak 2 değeri tanımlanmıştır.

Kadınlara yönelik uygulanan yeterli bulma algısıyla alakalı ankete katılanların 12 farklı uygulamayı yeterli bulup bulmadıkları belirlenmeye çalışılmıştır. İlgili 12 uygulamayı yeterli bulmayanlara 1 etiketi verilmiş, kısmen yeterli bulanlara 2 etiketi verilmiş, yeterli bulanlara ise,3 etiketi verilmiştir. Bu yüzden 12 uygulamayı da yeterli bulan kişilerin aritmetik puan ortalamaları olarak 3.00 puan almış, her bir uygulamayı yetersiz bulan kişilerin aritmetik puan ortalamaları da de 1,00 puan almışlardır. Bu bağlamda kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik yeterli bulma algısı ortalaması olan 1,99'dur. Bu bulguya dayanarak 1,99'den daha düşük puana sahip olanlara düşük yeterli bulma algısı değeri olarak "1"; 1,99 ve daha yüksek puana sahip olanlara yüksek yeterli bulma algısı olarak 2 değeri tanımlanmıştır.

Tablo 6. Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Farkındalık ve Yeterlilik Algı Düzeyleri-Kişi Sayısı

Değişkenler	Düşük(1)-Yüksek(2)	N
Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Farkındalık Düzeyi	1,00	179
	2,00	203
Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Yeterlilik Algısı Düzeyi	1,00	152
	2,00	230

Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik 179 kişinin farkındalık seviyesi düşük iken, 203 kişinin de yüksek farkındalık seviyesine sahip olduğu görülmüştür. Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik 152 kişi düşük yeterli bulma algısına sahip iken 230 kişinin de uygulanan politikaları yeterli bulma algısına sahip olduğu görülmektedir.

Tablo 7. Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Farkındalık ve Yeterlilik Algı Düzeyleri

Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Farkındalık Düzeyi	Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Yeterlilik Algısı Düzeyi	Mean	Std. Error	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
1,00	1,00	1,824	,076	1,675	1,973
	2,00	2,141	,066	2,012	2,271
2,00	1,00	2,620	,077	2,469	2,771
	2,00	2,129	,059	2,013	2,245

Kadınlara yönelik sosyal politika uygulamaları hakkında düşük farkındalık sahibi bireylerden, ilgili uygulamaları yetersiz görenlerin bu durumun devlete karşı tutumlarının düzeyleri incelendiğinde ($X=1,82$), bu uygulamaları yeterli görenlerden ($X=2,14$) azda olsa devlete karşı tutum düzeylerinin daha düşük olduğu gözlenmiştir. Kadınlara yönelik sosyal politika uygulamaları hakkında yüksek farkındalık sahibi bireylerden, ilgili uygulamaları yetersiz görenlerin bu durumun devlete karşı tutum düzeyleri incelendiğinde ($X=2,62$), yeterli görenlerden ($X=2,129$) kısmen de olsa devlete karşı tutumlarının daha yüksek olduğu gözlenmiştir.

Tablo 8. Kadınlara Yönelik Uygulamalar Bilgi, Yeterlik ve Devlete Olan Tutuma Etki Arasında Korelasyon Analizi

Değişkenler		Kadınlara Yönelik Uygulamalar Bilgi	Kadınlara Yönelik Uygulamaların Yeterliliği	Kadınlara Yönelik Uygulamaların Devlete Olan Tutuma Etkisi
Kadınlara Yönelik Uygulamalar Bilgi	r	1,000		
	p	0,000		
Kadınlara Yönelik Uygulamaların Yeterliliği	r	0,126*	1,000	
	p	0,014	0,000	
Kadınlara Yönelik Uygulamaların Devlete Olan Tutuma Etkisi	r	0,161*	-0,029	1,000
	p	0,002	0,569	0,000

* $p < 0.05$ düzeyinde anlamlı ilişki vardır.

Kadınlara uygulanan sosyal politika uygulamalarına yönelik farkındalık durumu ile uygulanan bu politikaları yeterli bulma algısı arasında istatistiksel açıdan anlamlı ilişki olduğu görülmüştür ($r=0.126$; $p=0,014<0.05$). Buna göre kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik farkındalık düzeyi arttıkça uygulanan bu politikaları yeterli bulma algı düzeyinin de arttığı görülmekte olup H1 kabul edilmiştir.

Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik farkındalık düzeyi ile devlete olan tutum arasında istatistiksel açıdan anlamlı ilişki bulunmuş ($r=0.161$; $p=0,002<0.05$) olup H2 kabul edilmiştir. Buna göre farkındalık düzeyi arttıkça devlete olan tutum da olumlu yönde arttığı görülmektedir. Kadınlara uygulanan sosyal politikaları halkın yeterli bulma algısı ile devlete olan tutumları arasında açıdan anlamlı ilişki bulunmamakta ($p>0.05$) olup H3 reddedilmiştir.

Tablo 9. Kadınlara Uygulanan Sosyal Politikalara Yönelik Farkındalık ve Yeterlilik Algısının Devlete Olan Tutuma Etkisi Üzerine Regresyon Analizi

Bağımlı Değişken	Bağımsız Değişken	β	t	p	F	Model (p)	R ²
Kadınlara Yönelik Uygulamaların Devlete Olan Olumlu Tutum	Sabit	2,061	14,665	0,000	4,888	0,008	0,020
	Kadınlara Yönelik Uygulamalar Farkındalık	0,028	3,118	0,002			
	Kadınlara Yönelik Uygulamaların Yeterliliği	-0,046	-0,702	0,483			

Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik halkın farkındalığının devlete olan tutum üzerinde anlamlı bir etkisi vardır ($F=4,888$; $p=0,002<0.05$). Bu bağlamda H4 Kabul edilmiştir. Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik halkın yeterli bulma algısının devlete olan tutumları üzerinde anlamlı bir etkisi yoktur ($F=4,888$; $p=0,483<0.05$). Bu bağlamda H5 reddedilmiştir. Uygulanan bu sosyal politikalara yönelik halkın farkındalık düzeyinin devlete olan tutumu artırıcı etkisi olduğu görülmektedir ($\beta=0,028$).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik halkın farkındalık düzeyleri ve uygulanan bu politikaları yeterli bulma algısıyla devlete olan tutum arasındaki ilişki analizleri incelendiğinde aşağıda yer alan sonuçlara ulaşılmıştır;

Araştırmada ilk olarak; “Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik farkındalık durumu ile sosyal politika uygulamalarını yeterli bulma durumu arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki var mıdır?” Sorusuna cevap aranmıştır. Araştırma sonucunda, ankete katılanların farkındalık düzeyleri arttıkça uygulanan bu politikaları yeterli bulma düzeylerinin de arttığı görülmüş olup H1 doğrulanmıştır. Araştırmada ikinci olarak; “Kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik farkındalık durumu ile bireylerin devlete olan tutumunu olumlu etkilemesi arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki var mıdır?” Sorusuna cevap aranmıştır. Ankete katılan bireylerin farkındalık düzeyleri arttıkça devlete olan tutumlarının da olumlu yönde arttığı görülmüş olup H2 doğrulanmıştır. Araştırmanın üçüncü sorusu olan; “Kadınlara yönelik sosyal politika uygulamalarını yeterli bulma durumu ile bireylerin devlete olan tutumunu arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki var mıdır?” Sorularına cevap aranmıştır. Ankete katılanların kadınlara yönelik uygulanan sosyal politikaları yeterli bulma algı düzeyleriyle devlete olan tutumları arasında ilişki görülmemiş olup H3 doğrulanmamıştır. Araştırmanın dördüncü sorusu olan “Kadınlara uygulanan sosyal

politikalara yönelik farkındalık durumunun bireylerin devlete olumlu tutumu üzerinde olumlu etkisi var mıdır?” Sorularına cevap aranmıştır. Ankete katılanların kadınlara uygulanan sosyal politikalara yönelik farkındalık durumlarının devlete olumlu tutumları üzerinde arttırıcı etkisinin olduğu görülmüş olup H4 doğrulanmıştır. Araştırmanın son sorusu olan “Kadınlara yönelik uygulanan sosyal politikaları bireylerin yeterli bulma algısının devlete olumlu tutumları üzerinde olumlu etkisi var mıdır?” Sorularına cevap aranmıştır. Ankete katılanların kadınlara yönelik uygulanan sosyal politikaları bireylerin yeterli bulma algısının devlete olumlu tutumları üzerinde etkisinin olmadığı görülmüş olup H5 doğrulanmamıştır.

Araştırmadan elde edilen verilerden; kadınlara uygulanan politikalar hakkında farkındalık düzeylerindeki artışın devlete olan tutum düzeylerini olumlu etkilediği görülmektedir. Devletin kadınlara eğitim, sağlık alanında ve çalışma hayatında sağladığı olanakların bunun yanında şiddet gören kadınların korunması ve gerek ekonomik, hukuksal gerekse psiko-sosyal bakımdan sağladığı desteklerin halk tarafından bilinmesinin devlete olumlu tutumu arttırdığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda; devletin kadınlara yönelik uyguladığı sosyal politikalar hakkında yaygın bir şekilde halk eğitimi yapılmasının devlete olan tutumun arttırılması bakımından yararlı olacağı düşünülmektedir. Ayrıca devletin kadınlar için uyguladığı politikaların kitle iletişim araçlarıyla algı yönetiminde değerlendirilmesinin halkın devlete olan tutumunu olumlu etkileyeceği düşünülmektedir. Ayrıca; ülkemizde kadınlara sosyal refah, sosyal hizmetler, sosyal güvenlik, sağlık, eğitim, çevre, konut gibi geniş bir yelpazede sağlanan refah hizmetlerin ve cinsiyet eşitliğinin okullarda ders olarak okutulmasının uzun vadede halkın algı ve tutumlarını olumlu etkileyeceği düşünülmektedir. Özellikle de şiddet mağduru olmaları halinde devletin kendilerine sağladığı yardım, hizmetler konusunda toplum sağlığı merkezlerine halk eğitimlerinin yapılmasının devletin sunduğu hizmetlerin mağdur kadınların tüm ihtiyaçlarının yeterli derecede karşılandığı algısının oluşturulmasının da ve devlete olan tutumlarının olumlu yönde artmasında etkili olacağı düşünülmektedir.

Çalışma Burdur İli kent merkezinde yapılmış olup araştırmanın kırsal bölgede yapılması halinde farklı sonuçlara ulaşılacağı düşünülmektedir. Ayrıca çalışmanın tüm illerin kent merkezi ve kırsal bölgelerinde uygulanmasının bunun yanında kentsel bölge ile kırsal bölge halkının algı ve tutumlarının karşılaştırılmasının sosyal politikalara yön verilmesinde, hedeflerine daha kolay ulaşmasında rehberlik edeceği düşünülmektedir. Sosyal politika aktörlerinin ise; bu araştırma sonuçlarını göz önünde bulundurarak uygulanacak sosyal politikalara yön vermelerinin istenilen hedeflere ulaşmada kolaylık sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- AĞAOĞLU, E., (2006). “Kadın ve Eğitim” , Editör: YAKTIL OĞUZ, Gürsel, Toplumsal Yaşamda Kadın, Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- AKYILDIZ Hüseyin (2014). KORKMAZ Adem, İş ve Sosyal Sigortalar Hukuku, Bil Ofset Matbaacılık,5. Baskı, Ankara.
- ALTUNOK, H.(2014), “İstihdam Politikalarında Aktör Olarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı” , Yaşam Derneği Dergisi, ISSN:1306-6250, S:26, Ocak 2014.
- ANDAÇ, F.,(2014). İş Hukuku (Sosyal Politika Bakımından Türk Çalışma Hukuku Uygulaması), Detay Yayıncılık, Ankara.
- ATASÜ TOPÇUOĞLU, R., v. d.,(2013). Sosyal Hizmet Uygulamaları, Anadolu Üniversitesi Web- Ofset Tesisleri, Eskişehir.
- AYDIN, Süleyman (2016). “Türkiye’de Kadının İstihdamı ve Kadına Dair Sosyal Güvenlik Uygulamaları”, Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 7(1), ss:243-258.
- AYDOĞAN, Ü., A. PARLAK., SARI O. (2013). “Kadın Sağlığı”, Editör: ÜNALACAK, Murat, Aile Sağlığı, Anadolu Üniversitesi Yayınları, ss. 37-53.
- AYSOY, M., (2006). “Sosyal Devletin Sosyolojisi”, Sosyal Politikalar Dergisi S:1, ss. 31-33.
- BACAK , B., YİĞİT, Y.,(2007). “Türk İş Hukukunda Kadın İşçilerin Çalışma Koşullarına İlişkin Düzenlemelerin Değerlendirilmesi”, Kamu-İş, C:9,S:2(<http://www.kamu-is.org.tr/pdf/921.pdf>,E.T:06.12.2016).
- DEDEOĞU, Saniye (2009). “Türkiye’de Sosyal Devlet, Cinsiyet Eşitliği Politikaları ve Kadın İstihdamı”, Çalışma ve Toplum, 2009/2, ss:41-54.
- İÇAĞASIOĞLU ÇOBAN, A.,(2009) ÖZBESLER, C. , “Türkiye’de Aileye Yönelik Sosyal Politika ve Hizmetler”, Aile ve Toplum, Cilt:5, S:18, ISSN:1303-0256 Temmuz-Ağustos-Eylül 2009.
- İŞKUR (2017). Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü 2016 Yılı Faaliyet Raporu, Ankara.
- KARABIYIK, İlyas(2012). “Türkiye’de Çalışma Hayatında Kadın İstihdamı”, Marmara Üniversitesi İİBF Dergisi, C:XXXII, S:1,ss:231-260.
- KSGM (T.C. Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü); (2012), Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Ulusal Eylem Planı 2012-2015, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü Yayınları, Ankara.
- ÖZDAMAR, K.(2004). Paket Programlar ile İstatistiksel Veri Analizi, Kaan Kitabevi, Eskişehir.
- ÖZMEN, Z.,(2017).“Türkiye’de Kadına Yönelik Sosyal Politikalar” Anadolu International Conferece in Economics V, Eskişehir, May 11-13 2017 .
- SALANT Priscilla; DILLMAN Don A.(1994). How to Conduct Your Own Survey, John Wiley & Sons, Inc. Newyork.
- SERDAR, A.B., (2014). “Sosyal Politika Kavramı”, Sosyal Politika, Dora Yayınları, 5. Baskı, Bursa.
- TAŞ, H. Yunus; AKYOL, Yüstra (2005) ,. “Türkiye’de Çalışma Hayatında, Hukuksal Olarak Kadınlara Sağlanan Avantajlar ve Yansımaları”, HAK-İş Uluslar arası Emek ve Toplum Dergisi, C:4, S: 9 (2005/2), ISSN:2147-3668, ss.136-155.
- TÜİK (2017). Eğitim İstatistikleri.
- UYAR BOZDAĞLIOĞLU, E. Y.,(2008). “Türkiye’de İşsizliğin Özellikleri Ve İşsizlikle Mücadele Politikaları”, Sosyal Bilimler Dergisi, S.20.
- 16 Ağustos 2013 tarih ve 28737 Sayılı Gebe veya Emziren Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Yönetmelik
- 17 Mart 2016 tarih ve 29656 Sayılı Şiddeti Önleme ve İzleme Merkezleri Hakkında Yönetmelik
- 18 Ocak 2013 tarih ve 6284 sayılı Ailenin korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun

24 Temmuz 2013 tarih ve 28717 sayılı “Kadın Çalışanların Gece Postalarında Çalıştırılma Koşulları Hakkında Yönetmelik

<https://biruni.tuik.gov.tr/medas/?kn=130&locale=tr> Erişim Tarihi: 28.08.2016

www.kadininstatusu.gov.tr, Erişim Tarihi: 28.12.2017.